

(ΑΠ. ΠΑΥΛΟΣ) ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ Β' ΘΕΣ/ΝΙΚΕΙΣ
(ΚΕΦ. Β' 15)

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 374

ΕΤΟΣ ΙΣΤ'

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1961 (Π.Ο.Η.) ΤΗΛ. 622.952 : ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 ΑΘΗΝΑΙ

Η ΕΝΟΤΗΣ ΕΠΕΣΦΡΑΓΙΣΘΗ

Τὸ Συνέδριον Θεσσαλονίκης ὠμίλησε τὴν γλῶσσαν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς παιδαρχίας

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

ΥΔΕΙΣ ἀμφισβητεῖ ὅτι αἱ διαστάσεις καὶ ἡ σημασία τοῦ συνεδρίου Θεσ)νίκης καλύπτει χῶρον πολὺ μεγαλύτερον τῆς Μακεδονικῆς περιοχῆς.

Τὰ προβλήματα ποὺ συνεζητήθησαν καὶ αἱ ληφθεῖσαι ἀποφάσεις ἐκτείνονται εἰς ὅλον τὸ εὖρος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.

Τοῦτο τὸ ὁμολόγησεν κάλλιον ἢ δραστηριότης ἐκεῖνων ποὺ εἶχαν κινήσει πάντα λίθον διὰ νὰ τὸ ἀνατινάξουν. Δι' αὐτὸ οἱ τελευταῖοι ἤμποροῦν νὰ ἔχουν τὴν συνείδησίν των «ἀναπαυμένην» !....

Πρὸς τὴν ἀσυνέπειάν των ἐφάνησαν συνεπεῖς.

Προσέφυγον εἰς ὅλα τὰ μέσα. "Αν ἀπέτυχον τοῦτο ὀφείλεται εἰς ἄλλας αἰτίαις. Δυσκόλως, βλέπετε, ἐπιπλέουν αἱ συκοφανταίαι καὶ οἱ ἀναληθεῖς ἰσχυρισμοί.

Εἰς τὸ συνέδριον πάντως δὲν ἐπεκράτησαν ἄτομα. Ἐκυριάρχησεν ἡ ὑψηλὴ ἀντίληψις τοῦ χρέους πρὸς τὴν ἀγωνιζομένην Ἐκ-

κλησίαν. Δι' αὐτὸ οὐδεμία συμβατικότης ἐνόθευσε τὰς σκέψεις τῶν συνέδρων. Ἄπαντες διετύπωσαν τὰς ἀντιλήψεις των μὲ παρρησίαν καὶ ἀντικειμενικότητα. Σκοπὸς ὅλων ἦτο ἡ ἀναζήτησις τῆς βάσεως διὰ τὴν θεμελίωσιν τῆς ἐνότητος. Καμμία παρέκκλισις ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ.

Ἀλλὰ καὶ καμμία ἠθελήμενη διαστρέβλω-

σις γεγονότων ἢ λίου φαεινότερων. Ἰδού πὼς ἐκινήθησαν τὰ πνεύματα τῶν συνέδρων.

Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα: ἅπαντες εὐρέθησαν συσπειρωμένοι γύρω ἀπὸ τὸν ἡγέτην καὶ ταγὸν τῆς Ἐκκλησίας μας.

Δὲν εἶναι μόνον τὸ ὑπογράφεν πρακτι-

κόνέκεινο ποὺ διακηρύσσει τὴν ἀπόφασιν τῆς συσπειρώσεως ταύτης. Εἶναι ἡ ἀναβλύζουσα, ἡ κοχλάζουσα δύναμις ποὺ ἐμφωλεύει εἰς τὰ στήθη τῶν ἀδελφῶν. Κανὲν πρακτικὸν π.χ. δὲν θὰ ἦδύνατο ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν ἐμπνευσμένην ἀγόρευσιν τοῦ ἀξιοτίμου προέδρου τῆς κοινότητος Θεσ)νίκης.

Καμμία περιγραφή δὲν δύναται ν' ἀπο-

δύση τὸν παλμὸν καὶ τὴν θερμότητα τῶν αἰσθημάτων πάντων τῶν ἀδελφῶν.

Ἡ ἀκατάβλητος ἄλλωστε δύναμις τῆς Ἐκκλησίας δὲν στηρίζεται εἰς ὑπογραφάς. Ἐκτινάσσεται ὡς ἀρτεσιανὸς πῆδαξ ἀπὸ τὸ δυσδιάκριτον βάθος τῆς πιστευούσης συνειδήσεως. Καὶ τὸ συνέδριον Θεσ)νίκης δὲν ἦτο παρὰ μία πολυδύναμος δέσμη τοιούτων πηδάκων. Ἀπὸ τὰ ζωοπάροχα νάματα αὐτῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἀρδεύονται τὰ ἀκριτικὰ παραρτήματα.

Ἡ Θεσ)νίκη, λοιπόν, μᾶς ἔστειλε τὴν νικητήριον ἱαχὴν.

Εἰς μίαν τεταραγμένην περίοδον ἔδειξεν ὑψηλὸν ζῆλον καὶ ἐπίγνωσιν. Διεῖδε καὶ ἐνηγκαλίσθη τὸ πνεῦμα τῆς πειθαρχίας.

Τὸ πνεῦμα τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν μόνην σωτήριον κιβωτὸν εἰς τὸν κατακλυσμὸν τοῦ αἰῶνός μας.

Εἶναι λοιπὸν ἀρκετὰ παρήγορος ὁ Μακεδονικὸς ἀστερισμός. Αὐτὸ τὸ ἱλαρὸν φῶς τῆς ἀδελφικῆς συμπνοίας καὶ ἐκκλησιαστικῆς πειθαρχίας, ἃς προσανατολίζει τὰ πνεύματα ὅλων μας. Ἄς ἐλλιμενίζει τὰς ὀρθοδόξους συνειδήσεις εἰς τοὺς σωτηρίου ὅρους τῆς ἐνότητος, ἐκ τῆς ὁποίας πέπρωται ν' ἀναπηδήσῃ οὐ μόνον ἡ νίκη τῆς Ὀρθοδοξίας ἀλλὰ καὶ ἡ ψυχικὴ σωτηρία τῶν στρατιωτῶν αὐτῆς.

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Τὸ Μακεδονικὸν συνέδριον ἀπετέλεσε ἀφορμὴν μεγαλοπρεποῦς ἐκδηλώσεως τῆς Ἐκκλησίας τῶν ΓΟΧ. Οὕτω ὁ ἐπίσκοπος Ταλαντίου κ. Ἀκάκιος ἐτέλεσε τὴν Θεῖαν λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Μετ' αὐτοῦ συνεleitούργησαν ὁ Πρωτοσύγγελος Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Χρυσόστομος Κιούσης, οἱ Ἀρχιμ. Ἀκάκιος Παπᾶς, Ἀγαθάγ. Βούρδουλας, Θεωνᾶς Μαργαριτόπουλος, οἱ Αἰδεσ. ἱερεῖς Σάββας Παπαδόπουλος, Στυλ. Μουσᾶς, Γεώργιος Μαρμαρίδης, Νικόλαος Τσιρέλας καὶ Ἱερομ. Χαράλαμπος Φρυσιτζῆς. (Εἰς τὴν φωτογραφίαν δὲν εἰκονίζονται πάντες). Πλήθη κόσμου μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν πρόεδρον κ. Ἡλ. Νικοκόπουλον καὶ τὸ Δ.Σ. τῆς Κοινότητος παρηκολούθησεν μὲ κατάνυξιν τὴν τελεσθεῖσαν μυσταγωγίαν. Μετὰ τὸ Ι. Εὐαγγέλιον ὡμίλησε ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς δὲ τὸ κοινωνικὸν ὁ Θεολόγος κ. Σταύρος Καραμήτος.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἤρχισεν ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τὰς ἐργασίας του τοῦ συνεδρίου. Παρέστησαν ἀντιπρόσωποι ἱερεῖς, πρόεδροι καὶ Γραμματεῖς 30 Παραρτημάτων. Ὁμίλησαν: ὁ Γραμματεὺς τῆς Κοινότητος κ. Παν. Βασιλειάδης,

ὁ ἐπίσκοπος κ. Ἀκάκιος, ὁ Ἀρχιμ. κ. Ἀκάκιος Παπᾶς, ὁ Ἀρχιμ. κ. Χρυσόστ. Νασλίμης, ὁ ἱερεὺς κ. Σάββας Παπαδόπουλος, ὁ ἱερεὺς Κατερίνης κ. Θωμᾶς, οἱ Θεολόγοι κ. Καραμήτσος Σταῦρος καὶ Βρετάκος Π., ὁ κ. Δημ. Παυλῆς καὶ ἐκπρόσωποι τοῦ Παρ)τος Καβάλας. Τὸ συνέδριον ἔκλεισεν ἡ ἐμπνευσμένη ὁμιλία τοῦ ἀξιότιμου προέδρου κ. Ἡλ. Νικολοπούλου, ὅστις ὡς πρόεδρος τοῦ συνεδρίου ἐκράτησε τὰς ἐργασίας αὐτοῦ εἰς περιόπην. Μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν δὲν θὰ ἔδει νὰ παραλειφθῇ εἰς δημόσιος καὶ εἰλικρινῆς ἐπαινος πρὸς ἅπαν τὸ Δ.Σ. τῆς Κοινότητος τὸ ὁποῖον μὲ ζῆλον καὶ αὐταπάρνησιν πλαισιώνει καὶ βοηθεῖ τὸν πρόεδρόν του εἰς τὸ γόνιμον ἔργον του. Ὁ δραστήριος ἀντιπρόεδρος κ. Ἀντώνιος Πέπας, ὁ Γεν. Γραμματεὺς κ. Παν. Βασιλειάδης,, ὁ Ταμίας κ. Βασ. Εὐστρατιάδης, ὁ Ἐφορος κ. Ἀγγελος Κάρας καὶ οἱ σύμβουλοι Ἰωάννης Χαλβατζῆς, Δημ. Σπυροῦδης, Χρ. Χριστοδουλάτος, Ἀγησίλαος Σοῦλας, Δημ. Καλιώτης, Ἀνέστης Καραπαλῆς καὶ Ἰωάν. Τριανταφυλλίδης εἶναι ἐκλεκτοὶ καὶ δραστήριοι ἀδελφοί. Τὰς ἐργασίας τοῦ συνεδρίου ἐπεσφράγισεν ἡ ὁμόθυμος ἀπόφασις πάντων περὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ σεβασμ. κ. Ἀκακίου ὡς ἡγέτου τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἀδελφικῆς συνεργασίας ἐν τῷ πνεύματι τῆς ἐνότητος.

Τὴν ἐπαύριον Δευτέραν ὁ Ἀρχιερεὺς, ἀφοῦ ἔλυσε διάφορα ζητήματα τῶν Παρ)των, παρεκάθησε μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Κέντρου εἰς γεῦμα παρατεθὲν ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ Αἰδεσ. Ἱερέως κ. Στυλ. Μουσᾶ. Μετὰ τὸ πέρας αὐτοῦ ἐγένοντο ἀποχαιρετιστήριοι προσφωνήσεις καὶ ἀντιφωνήσεις ὑπὸ τῶν παρευρεθέντων ἐν αἷς διεδηλώθη καὶ ἐπεσφραγίσθη ἡ ἀδιάρρηκτος ἄλυσσος τοῦ πνεύματος ποὺ ἐνώνει τοὺς ἀδελφούς καὶ κατευθύνει τούτους εἰς κοινούς ἀγῶνας. Εὐχόμεθα ὅπως τὸ πνεῦμα τοῦτο παραμείνῃ εἰς τὰ θεμέλια τῆς Ἐκκλησίας ἑσαεῖ.

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 622-952

Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς

ὑπεύθυνος ὅλης Παναγιώτης Βρετάκος

Κάνιγγος 32 Ἀθῆναι

ὑπεύθυνος Τυπογραφείου Γ. Σερμπίνης

Θεμιστοκλέους 33 Ἀθῆναι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Ἐσωτερικὸν : Ἐξάμηνος δραχμᾶς 15.—

» Ἐτησίᾳ » 30.—

Ἐξωτερικὸν : Ἐξάμηνος δολλάρια 2

» Ἐτησίᾳ » 4

Τιμὴ Φύλλου δραχ. 1

Η ΔΙΑΒΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ κακὸς Κινηματογράφος διαφθορεὺς τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας

Τοῦ ἐν Δράμᾳ Αἰδεσίου, Ἱερέως ΜΙΧΑΗΛ Ν. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ

«Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλή, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος ταῦτα λογίζεσθε» (Φίλιπ. δ'. 8-9).

Μεταπολεμικῶς ὁμοῦ μὲ τὴν ὕλικήν βοήθειαν τῆς Δύσεως εἰσήλυσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα πολλὰ τὰ κακά, ὥστε ἡ Ἑλληνορθόδοξος Κοινωνία νὰ διατρέχη μέγαν κίνδυνον ἠθικῆς διαβρώσεως.

Νομίζει τις ὅτι ἡ Πατρίς μας εἶναι ἓνα ξέφραγο ἀμπέλι ὅπου διαφόρων εἰδῶν προπαγάνδαι ἦτοι Μασῶνοι, Κομμουνισταί, ἄθεοι, Θεοσορισταί, Πνευματισταί, Γεδεωνῖται, Ροταριανοί, Χιλιασταί, Παπικοί, Οὐνῖται, Προτεστάνται παντὸς ρυθμοῦ, λογοτέχνη Ψυχαρικοὶ τῆς κακιᾶς ὥρας, τύπος βιβλία περιοδικὰ πορνογραφικά, δροῦν ἀνενόητα διὰ νὰ κηρύξουν ὅτι ἱερὸν καὶ ὅσιον στέκεται ἀκόμη εἰς τὰ κατὰβαθα τῆς καρδίας τῶν Ἑλληνορθοδόξων.

Ὅπως δὲ ὁ καρκίνος ἀπεργάζεται τὴν καταστροφὴν τοῦ σώματος, τοιοῦτοτρόπως ἐργάζονται καὶ αἱ προπαγάνδαι αὗται. Ἡ Ἑλλὰς κατέστη στόχος δυνάμεων τοῦ σκότους καὶ βάλλεται πανταχόθεν. Κοντὰ εἰς ὅλα αὐτὰ ἐρχεται συνεπικουρος καὶ ὁ κακὸς Κινηματογράφος. Ὡς Ἑλλὴν Κληρικὸς τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας ἐρχομαι νὰ μὴ σιωπήσω, διότι ἡ σιωπὴ τῆς ἀληθείας σημαίνει συγκατάθεσιν, καὶ ὁ σιγῶν τὴν ἀλήθειαν, προκύπτει Χριστὸν ἐν Τάφῳ. Ἀναγκάσμαι καθήκοντως νὰ εἶπω ἀπερίτμητον τὴν ἀλήθειαν, μὲ τὴν κατὰ Θεὸν ἐλπίδα ὅτι οἱ Ἕλληνες θὰ συνετισθοῦν καὶ θέλουν ἐγκολπωθῇ τὴν Ἀλήθειαν. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πολὺ ὀρθῶς εἰς Ἐγκυκλίῳν της ὑπ' ἀριθ. 1143)17-3-1961 πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν κρούει τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου ὃν διατρέχει ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, ἀπὸ τὸ κακὸν βιβλίον, τὸ κακίστον ἐντυπον, τὸν γυμνισμόν, τὰ καλλιστεία καὶ τὸν Κινηματογράφον μὲ τὰς ἐξαθλιωμένας κατωτάτης ἠθικῆς στάθμης προβολὰς αὐτοῦ πρὸς ἠθικὴν διάλυσιν τῶν πελατῶν αὐτοῦ.

Καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Χίου κ. Παντελεήμων τὸν Ἰούνιον 1961 ἐξαπέλυσε Ποιμαντορικὴν Ἐγκύκλιον πρὸς τὸν Χιακὸν Λαὸν κρούων τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου ἐκ τῶν ἀκαταλλήλων κινηματογραφικῶν ταινιῶν ποὺ προβάλλουν τὰ φορητὰ κινητὰ συνεργεῖα τοῦ Κράτους περὶτρέχοντα τὴν ὑπαιθρον». Πράγματι ὁ κίνδυνος εἶναι μέγας διότι ὁ κακὸς κινηματογράφος πρὸς χρηματισμὸν μετέρχεται ὅλα τὰ ἀνήθικα μέσα, ἀδιαφορῶν ἐὰν θὰ διαφθείρῃ τὴν Ἑλληνικὴν Κοινωνίαν καὶ διὰ τὴν ἀδελφὴ Νεότητα, ἐὰν θὰ γίνῃ κακὸς σύμβουλος καὶ διδάσκαλος, ἢ ἐὰν θὰ θίξῃ τὴν Χριστιανικὴν Θρησκείαν ἢ τὸν Ἱερὸν Κλῆρον, καὶ ἐὰν θὰ παραχαράξῃ πᾶν τὸ ἱστορικόν, ὑπὸ τὰ ὄμματα τοῦ Κράτους.

Πράγματι ταινίαι τινὲς ἔχουν χαρακτηρισθῇ, ὡς παραλήρημα σεξομανίας, ἄλλαι δὲ ταινίαι μὲ ἐρωτο-

μανῇ γυναῖκα ἐκθειάζουν πρὸ τῶν κεκηνότων πελατῶν τῶν, τὰ μυστικά τῶν συζυγικῶν κοιτῶνων. Οἱ παραγωγοὶ ταινιῶν ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐνισχύσεως τοῦ Τουρισμοῦ καὶ εἰσαγωγῆς συναλλαγμάτων δὲν σέβονται οὔτε τοὺς χώρους τῶν Ἱερῶν Ναῶν, οὔτε καὶ τὸ σχῆμα τῶν Κληρικῶν. Τὸν Ἰούλιον εἰς Ἀθήνας πλησίον ἐνὸς Ἱεροῦ Ναοῦ δύο ἄσεβεῖς ἡθοιοί, ὁ εἰς παρίστανε τὸν Ἱερέα καὶ ὁ ἕτερος τὴν Μοναχὴν, παρατυχὼν νόμιμος Ἱερεὺς ἐπεμβὰς ἀφῆρεσε τὸ καλλιμάρχιον τοῦ ψευδοῖερέως καὶ ὁχλαγογίας γενομένης ὠδηγήθησαν εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Τμήμα ὅπου ὁ νόμος ΑΚΟΥΣΟΝ ἐδικαίωσε τὸν ψευδοῖερέα!! Ἡ ἐφημερίς «Βραδυνή» Ἀθηνῶν τῆς 5—8 ἐ.ε. δημοσιεύει φωτογραφίαν γάμου, καὶ γράφει ὅτι: εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Νικολάου Πεντάκτια, ἐτελέσθησαν πρὸ ἡμερῶν οἱ γάμοι τῆς Γκιζέλας Ντάλι καὶ τοῦ Λευτέρη Βουρνᾶ, παρουσία πλήθους κόσμου. Τὸ μυστήριον δὲν ἦταν ἀληθινόν, ἀλλὰ κατὰ παραγγελίαν τοῦ Σεναρίου ἢ «Μπέιτν παντρεύεται». Τώρα τὸ πῶς ὁ Ἐφημέριος τοῦ ὡς ἄνω Ἱεροῦ Ναοῦ συγκατάνευσε εἰς τὸν χλευασμὸν τοῦ ἱεροῦ Μυστηρίου τοῦ γάμου, τὸν λόγον ἔχει βέβαια ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν. Τὸ Κράτος δυστυχῶς ἰδὼν τοὺς ξένους παραγωγούς ταινιῶν τοὺς διευκολύνει διὰ μικρᾶς φορολογίας, ὁπότε δικαίως διαμαρτύρονται οἱ ἐντόπιοι παραγωγοί. Δυστυχῶς τὸ Κράτος καὶ μὲ τὰς ἐνόπλιους δυνάμεις του γίνεται συνεργὸν εἰς τὴν παραγωγὴν ταινιῶν ἀνιστορητῶν ἀνευ ἐπιβλέψεως καὶ ἐλέγχου ὅπως συνέβη εἰς τὰς ἱστορικὰς ταινίας. Ἡ μάχη τοῦ Μαραθῶνος, ὁ Τρωϊκὸς πόλεμος, ὁ Λέων τῆς Σπάρτης καὶ λοιπαί. Εἰς τὰς ταινίας αὐτὰς νοθεύεται καὶ καταπατεῖται ἄνευ ἐντροπῆς ἡ Ἐνδοξὸς Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Ἱστορία καὶ παραχαράσσεται πρὸς χρηματισμόν. Ἐὰν εἰς παραχαράκτης ἐν Ἑλλάδι παραχαράξῃ νόμισμα θὰ ἐνδιαφερθῇ ἀκόμη καὶ ἡ Ἰντερπόλ. Ἐὰν τις νοθεύσῃ τὰ τρόφιμα, θὰ τιμωρηθῇ καὶ θὰ τὸν διαλαλήσουν αἱ ἐφημερίδες. Οἱ παχύδεσμοι ὅμως τῶν ἀρμοδιῶν Ὑπουργείων δὲν ζαλίζονται ἐπειδὴ ὁ Μαραθωνομάχος Ἀθηναῖος τοῦ 490 π. Χ. ἔτρεξε τὸν Μαραθῶνιον δρόμον καβάλα σὲ ἄλογον, καὶ ὡς ἔπαθλον παντρεύεται τὴν κόρην ἀποίου Βασιληᾶ. Ἡ ἐὰν οἱ ἥρωες τῆς Τροίας Ἀγαμέμνων, Ὀδυσσεύς, Ἀχιλλεὺς κ.λ. ἐμφανίζονται μὲ σμόκιν!! (Βραδυνὴ 11)5)61).

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινῶνται ὅτι πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων εἴτε ἀπὸ ὀφειλῆν συνδρομῶν ἐφημερίδος ἢ διαφόρων ἄλλας εἰσφορὰς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἀπενθύνεται, διὰ Ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ΜΟΝΟΝ πρὸς τὸν Ταμιὰν Ἀρχιμ. ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΝ ΚΑΔΟΣΚΑΜΗΝ, ὁδὸς Κάνιγρος 32 — Ἀθήναι.
(Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.)

Η ΡΩΣΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΝ ΔΙΑΣΠΟΡΑ

*Υπό Όσιολ. Μοναχοῦ Πατρὸς Ἀντωνίου
τοῦ Ρώσσου τῆς Μονῆς Ἀγ. Σάββα ἐν Ἱερουσαλὴμ*

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὴν 16(29)7/1927, ὁ Μητροπολίτης Σέργιος ἐξέδωκε ἐγκύκλιον, διὰ τῆς ὁποίας ἐπροσκαλοῦσε ὅλο τὸ ποίμνιον νὰ ἀφίσουν τὴν ἐχθρὰ μὲ τοὺς κομμουνιστὰς καὶ νὰ ἀρχίσουν νὰ συνεργάζονται μετ' αὐτῶν, «οὐχὶ μόνον διὰ τὸν φόβον, ἀλλὰ καὶ συνειδητῶς, διότι (λέγει), ἡ Σοβιετικὴ ἐξουσία εἶναι νόμιμος καὶ ὡς τοιαύτη, ἡ φροντίς τῆς εἶναι τὸ καλὸ τοῦ λαοῦ. Κάθε χαρὰ τῆς ἐξουσίας αὐτῆς εἶναι καὶ ἰδική μας χαρὰ, καὶ κάθε λύπη τῆς, εἶναι καὶ ἰδική μας λύπη».

Τὸ δὲ χειρότερον ἀπ' ὅλα, εἶναι ὅτι, πρὶν ἐκδώσῃ τὴν ἐγκύκλιον αὐτὴν ὁ Μητροπολίτης Σέργιος, ὑπέσχεθη εἰς τοὺς κομμουνιστὰς ὅτι: διὰ κάθε προᾶξιν τοῦ ἡ ὁποία ἀφορᾷ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν κυβερνήσιν ἀποκλειστικῶς, πρῶτα θὰ ζητῇ τὴν ἄδειαν τῆς Σοβιετικῆς κυβερνήσεως καὶ μετὰ θὰ προβαίῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς.

Ἀπὸ τότε καὶ μετὰ τὴν ὑπογραφὴν αὐτὴν, ὁ Μητροπολίτης Σέργιος παρέδωκε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ εἰς χεῖρας τῶν ἀθέων κομμουνιστῶν, οἱ ὅποιοι ἀπὸ τότε ὀρίζουν καὶ διορίζουν Ἱερεῖς καὶ Ἀρχιερεῖς κ.τ.λ. Ἐκ τούτου δέ, φανερόν γίνεται ὅτι οἱ κομμουνισταὶ ὡς ἄθεοι καὶ ὄργανα τοῦ Σατανᾶ, ἀποφεύγουν εἰς τὸ νὰ τοποθετήσουν εἰς καλὰς καὶ

ὕψηλās θέσεις ἄνδρας ζηλωτὰς τῆς πίστεως καὶ θεοσφοβούμενους, καὶ τοποθετοῦν εἰς τὰς ὑψηλὰς αὐτὰς θέσεις ἄνδρας «ρομπότ». Δηλαδή ἄνδρας ἐστερημένους χριστιανικῆς συνειδήσεως καὶ ἐτοιμοὺς νὰ πράξουν πᾶν ὅ,τι διαταχθοῦν παρ' αὐτῶν. Ἀπὸ τότε ἡ Ρωσικὴ Ἐκκλησία κατέστη ὄργανον, κατέστη πιστὴ ὑπηρέτρια, ἡ ὁποία ἐκτελεῖ τυφλῶς, πᾶν τὸ προσταζόμενον παρὰ τῆς κυβερνήσεως.

Μετὰ ταῦτα, ἤρχισαν αἱ κομμουνιστικαὶ ἀρχαί, νὰ μεταβάλλουν τοὺς ἱερεῖς μυστικούς ἀστυνόμους, διὰ τοῦ ἐξῆς σατανικοῦ τρόπου.

Ἐζήτησαν παρὰ τῶν ἱερέων ἐνυπόγραφον ὑπόσχεσιν ὅτι, ἐκεῖνοι ὡς πιστοὶ πολῖται τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως, ὑπόσχονται ὅτι θὰ καταγγέλλουν εἰς αὐτὴν κάθε ἕνα, τὸν ὁποῖον θὰ μάθουν ὅτι ἐργάζεται ἐναντίον τῆς Ἐνώσεως. Μὲ τὸν τρόπον αὐτόν, ὁ λαὸς ἐφοβήθη, καὶ ἀπέφευγε εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐξομολογῇται. Πᾶς δὲ ἀρνούμενος νὰ ὑπογράψῃ, δὲν εἶχε πλέον θέσιν εἰς τὴν ἐνορίαν.

Αὐτὴν τὴν Ἐκκλησίαν οἱ κομμουνισταὶ μεταχειρίζονται καὶ εἰς τοὺς παγκοσμίους σκοποὺς των. Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Ρωσικοῦ κράτους, κηρύττουν ὑπὲρ τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ ἐπαινοῦν τὴν Σοβιετικὴν κυβερνήσιν καὶ τὴν τάξιν εἰς τὴν Ρωσίαν.

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΜΑΣ

Η ΤΟΡΠΙΛΛΗ...

Πόσα καὶ πόσα, ἐκούσια ἢ ἀκούσια, σφάλματα δὲν διαπράττει κανεὶς ἐν ὀνόματι τῆς περιβόητης προόδου. Τώρα τελευταῖα μάλιστα πού οἱ δορυφόροι καὶ τὰ διαστημόπλοια περιτριγυρίζουν τὸν πλανήτην μας καὶ οἱ ἐφηρμοσμένες ἐπιστῆμες πληροφοροῦνται καθημερινῶς τὰ νέα πράγματα, φαίνεται πῶς οἱ εὐφάνταστοι «ἀρμόδιοι» τῆς πνευματικῆς τύχης τῆς ἀτυχοῦς χώρας μας ἔσπευσαν καὶ καθημερινῶς σπεύδουν. Ζεκαρφώνουν ὅ,τι βρίσκουν ἐμπρὸς των, γιὰ νὰ οἰκοδομήσουν ἐπάνω τους τὶς νέες προόδους....

Πρῶτον καὶ καλύτερον βῆμα λοιπόν: Λιγοστεύουν οἱ ὥρες τῶν θρησκευτικῶν (1 ὥρα μόνον ἐβδομαδιαίως, παρακαλῶ) καὶ αὐξάνονται ἀντιστοιχῶς οἱ ὥρες τῶν φυσικῶν. Μαζεύουν ἐπίσης τὰ ἑλληνικά, γιατί καὶ γράμματα καλὰ ξέρει ἡ νέα γενεὰ καὶ ἀνάγκη δὲν ἔχει ἀπὸ τὰ θεμελιώδη διδάγματα τοῦ ἀθάνατου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Χτυπιέται ἀνελέητα ὁ ἐργαζόμενος μαθητῆς, τὸ φτωχόπαιδο, πού στὸν κόπο τῆς ἡμέρας προσθετεῖ καὶ τὸν μόχθο τῆς νύχτας γιὰ νὰ μορφωθῇ.

Τὰ νέα διατάγματα εἶναι ὀλέθρια. Λένε καθαρά καὶ ξάστερα: Πετάζετε, ἑλληνόπαιδες, ὅ,τι ἔχε-

τε μέσα σας, ὅ,τι ἐμάθατε, τὰ ἱδανικά σας, τὴν θρησκεία σας, τὴν ἠθική σας ἀγωγή καὶ ἀνασκουμπωθῆτε νὰ πετάξουμε πυραύλους... Τί θέλουμε προσκολλημένοι σὰν ὄστρακα στὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν; Τί θέλουμε τὶς Παλαιὰς καὶ Νέας Διαθήκης, τὶς παραδόσεις καὶ τόσα ἄλλα «σκουριασμένα» καὶ «ξεπερασμένα» πράγματα. Φθάνει λοιπὸν μιὰ ὥρα τῶν θρησκευτικῶν. Εἶναι δηλαδή ὅ,τι χρειάζεται γιὰ νὰ προετοιμάσουμε τὴν κατάργησίν των. Τοῦ χρόνου θὰ ποῦμε: μιὰ φορὰ στὶς δεκαπέντε ἡμέρες εἶναι ἀρκετὰ τὰ θρησκευτικά. Καὶ ἔπεται συνέχεια....

Προχωροῦμε στὰ Ἑλληνικά. Κλάδεμα καὶ ἐκεῖ. Τὰ ἀρχαῖα δὲν χρειάζονται. Τὰ κείμενα εἶναι ἀναχρονισμός. Οἱ μεταφράσεις μορφώνουν ἐξ ἴσου. Τί μᾶς χρειάζεται νὰ μάθουμε πῶς διατύπωσε ὁ Πλάτων στὰ «Ἑλληνικά» μιὰ ιδέα; Ὁ σκοπὸς εἶναι νὰ «μάθουμε» τί ἐννοεῖ ὁ φιλόσοφος...

Ἐκφυλίζονται λοιπὸν ἕνα-ἕνα τὰ μαθήματα πού δημιουργοῦν ἀνθρώπους. Καὶ αὐτὰ εἶναι κατὰ κύριον λόγον τὰ θρησκευτικά καὶ τὰ ἑλληνικά. Ἀλλὰ τί ἀνάγκη ἔχουμε ἀπὸ ἀνθρώπους; Ἐπιστήμονες θέλουμε, μηχανικοὺς, μπουλτόζες καὶ πυραύλους. Αὐτὸ θὰ πῇ σήμερα πρόοδος καὶ πολιτισμός. Ἔτσι θὰ φανοῦμε ἀντάξιοι νὰ κατοικοῦμε στὸν εὐρωπαϊκὸν χῶρον. Τὸ πᾶν λοιπὸν οἰκονομία, τὸ κάθε τι μηχανή.

Μετά την πτώσιν τοῦ Μητροπολίτου Σεργίου, πολλοὶ Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς καὶ πολλὸς λαὸς τῶν Ὁρθοδόξων δὲν τὸν ἠκολούθησαν καὶ ἐχωρίσθησαν ἀπ' αὐτόν. Μερικοὶ χριστιανοὶ ἄρχισαν νὰ προσεύχωνται κατ' οἶκον, διὰ νὰ μὴ ἔχουν καμμίαν ἐπικοινωνίαν μετ' αὐτοῦ. Ἄλλοι πάλιν, ἠνώθησαν μεταξύ των καὶ συνέστησαν μυστικὴν Ἐκκλησίαν, τὴν ὀνομαζομένην τῶν κατακομβῶν. Τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆς, δὲν ἔχουν καμμίαν ἐπικοινωνίαν μετ' τὴν ὀνομαζομένην σοβιετικὴν Ἐκκλησίαν. Οὔτε πῶς θέλουν νὰ συνεργάζωνται μετ' τὴν κομμουνιστικὴν κυβέρνησιν. Διὰ τοῦτο, εὐρίσκονται ἐν φοβερῷ διωγμῷ, τόσον ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, ὅσον καὶ ὑπὸ τῆς Ἐπισήμου Ἐκκλησίας. Αὐτοὶ οἱ γνήσιοι δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ, μαζεύονται κρυφίως εἰς τὰ ὑπόγεια, εἰς τὰ σπήλαια, εἰς τὰ δάση καὶ ὅπου δῆποτε ἠμποροῦν καὶ ἐκτελοῦν τὰ θρησκευτικὰ τῶν καθηκόντων.

Αὕτη ἡ Ἐκκλησία τῶν κατακομβῶν, ὑπάρχει καὶ σήμερον εἰς τὴν Ρωσίαν, καὶ δὲν ἔχει καμμίαν ἐπικοινωνίαν μετ' τὸν Πατριάρχην Ἀλέξιον, διάδοχον τοῦ Μητροπολίτου Σεργίου.

Ἡ Ἐκκλησία τῶν κατακομβῶν καὶ ἡ ἐν διασπορᾷ Ἐκκλησία, βλέπουν ἡ μία τὴν ἄλλην ὡς οἱ σύμμαχοι εἰς τὸν πόλεμον ἐναντίον τοῦ κοινῶν ἐχθροῦ καὶ ὅταν εὐρίσκουν εὐκαιρίαν φροντίζουν νὰ ἐρχωνται εἰς ἐπαφὴν μεταξύ των.

Ὁ Μητροπολίτης Σέργιος, τὸν ὁποῖον ἕως τότε ἀνεγνώριζον ὡς νόμιμον ἀρχηγὸν τῆς Ἐκκλησίας, ἐξήτησε ὑπογραφὴν καὶ ἀπὸ τοὺς Ἀρχιερεῖς τῆς ἐν διασπορᾷ Ἐκκλησίας, ὅτι θὰ παύσουν κάθε ἐνέρ-

γειαν ἐναντίον τῆς Σοβιετικῆς κυβερνήσεως. Τοιοῦτον εἶδους ὑπογραφὴν, ἔδωκε μόνον ὁ κυβερνῶν τὴν Ρωσικὴν Ἐκκλησίαν εἰς Ἀντικὴν Εὐρώπην, Μητροπολίτης Εὐλόγιος, μετ' τοὺς Ἐπισκόπους βοηθοὺς του. Ἄλλοι Ἀρχιερεῖς, δὲν ὑπέγραψαν. Ἀπὸ τότε ἡ Ρωσικὴ Ἐκκλησία ἐν διασπορᾷ, ἔπαυσε νὰ ὑποτάσσεται εἰς τὸν Μητροπολίτην Σέργιον. Ἀλλά, καὶ ὁ ὑπογράφας Μητροπολίτης Εὐλόγιος, δὲν ἔμεινε ἐπὶ πολὺ εἰς τὴν ὑποταγὴν αὐτοῦ.

Μίαν φορὰν, ἔγινε εἰς τὴν Ἀγγλίαν παράκλησις ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῶν ἀθέων. Εἰς τὴν παράκλησιν αὐτὴν, συμπαρεστάθῃ καὶ ὁ Μητροπολίτης Εὐλόγιος. Μαθὼν δὲ περὶ τούτου ὁ Μητροπολίτης Σέργιος, καθήρεσε αὐτόν, ὡς ποιήσαντα πράξιν βλάπτουσαν τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν. Ὅμως, ὁ Μητροπολίτης Εὐλόγιος, δὲν ὑπετάχθη εἰς αὐτόν. Μετ' ὀλίγον καιρὸν, ὁ Εὐλόγιος ἐχωρίσθη τελείως ἀπὸ τὴν Ρωσικὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἀπὸ τὴν ἐν διασπορᾷ, καὶ ἦλθε εἰς τὴν ὑποταγὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Τὸ ἴδιον ἔτος 1927 ἐχωρίσθη καὶ ὁ Μητροπολίτης Πλάτων τῆς Ἀμερικῆς, ὁ ὁποῖος παρὰ νόμῳ ἐκήρυξε τὸν ἑαυτὸν τοῦ αὐτοκέφαλον. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μητροπολίτου Πλάτωνος, ὁ διάδοχος αὐτοῦ Μητροπολίτης Θεόφιλος, τῇ συνεργίᾳ τοῦ Πατριάρχου τῆς Σερβίας Βαρνάβα, ἠνώθη καὶ πάλιν μετ' τὴν ἐν διασπορᾷ Ρωσικὴν Ἐκκλησίαν. Ὅμως, ὁ Μητροπολίτης Εὐλόγιος δὲν ἠνώθη, ἀλλ' ἔμεινεν ὑποτασσόμενος ἐν πρώτοις εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Πα-

Ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς στὴν ἐκπαίδευσιν. Τὰ παιδιὰ πρέπει νὰ συγχρονίσουν τὴν σκέψιν τους καὶ νὰ εὐθυγραμμίσουν τὴν πρόδοόν τους σύμφωνα μετ' τὰ εὐρωπαϊκὰ καὶ τὰ ἄλλα μεγάλα κράτη.

Μάλιστα κύριοι,

Ἀλλὰ μὴ ξεχνᾶτε ὅτι ὁ Ἕλληνας εἶναι φτιαγμένος πρῶτα γιὰ ἄνθρωπος καὶ ὕστερα γιὰ ὁ,τιδήποτε ἄλλο. Τοῦ ἀφαιρεῖς τὴν πνευματικὴ τροφή καὶ τὴν ἠθικὴ ἀγωγή καὶ τοῦ δίνεις μηχανές, γιὰ νὰ τὸν κάνῃς ἔτσι κι' αὐτόν μιὰ «λογικὴ» μηχανή. Ἔτσι λοιπὸν καλλιεργεῖται, ἔτσι αὐξάνεται καὶ τέλος ἔτσι τερατοουργεῖ τὸ ὑλιστικὸ πνεῦμα, πού σάν φοβερὸ καρκίνωμα ἔχει πέσει πάνω στὸν δύστυχο τόπο μας.

Ποῦ εἶδατε, κύριοι ἀρμόδιοι τῆς παιδείας μας, ποῦ εἶδατε γραμμένο ὅτι μπορεῖ νὰ ζήσῃ ἄνθρωπινὰ ἡ κοινωνία, καὶ μάλιστα ἡ ἑλληνικὴ, χωρὶς ἠθικὴ ἀγωγή, χωρὶς τὸ παιδί νὰ γαλουχηθῇ μετ' τὰ θρησκευτικὰ καὶ τὰ πλούσια ἑλληνικὰ του στὴν τρυφερὴ μαθητικὴ ἡλικία; Πόσοι καὶ πόσοι δὲν εἶναι σήμερον καλοὶ ἄνθρωποι, μόνον καὶ μόνον γιὰτὶ ἔτυχε νὰ ἔχουν μιὰ καλὴ ἀγωγή ἀπὸ τὸ σχολεῖο τους, μιὰ ἠθικὴ ἀγωγή;

Αὐτὰ βέβαια σᾶς φαίνονται τόσο ἀπλοῖκά καὶ πιθανῶς προλήψεις. Ὡστόσο τὰ νέα προγράμματα πού μαγερεύονται στοὺς «σοφοὺς ἐγκεφάλους» εἶναι πέρα ὡς πέρα ἀπαράδεκτα γιὰ τὴν

ἐλληνικὴ ἰδιοσυγκρασία.

Ἐφθασαν τὰ θρησκευτικὰ στὸ ἐπίπεδο τῆς ὠδικῆς, τῶν τεχνικῶν καὶ τῆς γυμναστικῆς. Τί ἄλλο θέλουμε;

Ὅσο γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Κράτους πρὸς τὸ φτωχὸ ἐργαζόμενο παιδί, πού προσπαθεῖ τὸ βράδυ νὰ μάθῃ λίγα γράμματα ἔγινε ὅ,τι ἀκριβῶς χρειάζεται γιὰ νὰ παραμείνῃ ἀγράμματο. Περιορισμοὶ στὴν σχολικὴ του ζωὴ πού μαρτυροῦν πόσο ὑπουλά ἐργάζονται οἱ σκοτεινὲς δυνάμεις τῆς μασωνίας, γιὰ νὰ κρατοῦν τὸ πλῆθος ὑποχείριο τῶν ὀλέθριων σκοπῶν καὶ προγραμμάτων τους.

Λυποῦμαι πού ἡ στήλη αὕτη δὲν εἶναι ἡ ἐντελὴς κατάλληλη γιὰ νὰ ἀνατρέψουμε ἕνα-ἕνα τὰ πικρόχολα σχέδια τῶν «ἀρμοδίων» τῆς παιδείας μας. Πρέπει ὅμως νὰ μάθουν οἱ κύριοι αὐτοί, ὅτι ὅσο ὑπουλά, ὅσο σκοτεινὰ καὶ ἂν ἐργάζονται, ἡ κοινωνία, ἡ ὑγιὴς χριστιανικὴ κοινωνία τοὺς παρακολουθεῖ καὶ βλέπει ὅτι ὁ δῆθεν συγχρονισμὸς τῆς παιδείας μας εἶναι στὰ βασικώτερα του σημεία ἡ μεγάλῃ τορπίλλη, πού ἀνατινάσσει τὸ ἠθικὸ οἰκοδόμημα τῆς κοινωνίας μας.

Εἶμαι ὥστόσο περίεργος, πόσοι ἀπὸ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ποιμένας θὰ ἐνδιαφερθοῦν γιὰ τὸν περιορισμὸ τῶν θρησκευτικῶν.

Περιμένουμε μετ' ἐνδιαφέρον.

I. N. K.

ΠΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΝΤΑΣ

Τοῦ συνεργάτου μας Εὐθύμ. Τριανταφύλλου ἀξιωματ. Χωροφυλ. ἐ.δ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Ὑπὸ τοῦ ὁμιλοῦς Ἐφετείου Πατρῶν κατεδικάσθη εἰς 10μηνον φυλάκισιν ὁ Ἱερεὺς κ. Ἄγγελος (περίεργον κλέπτουν καὶ οἱ ἄγγελοι;) Μαρμαρᾶς, ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος τῆς Μητροπόλεως Ζακύνθου ἐπὶ ἰδιοποιήσει 45.000 δρχ. τοῦ ΤΑΚΕ καὶ 25.000 τοῦ Φιλοπτώχου ταμείου τῆς Μητροπόλεως, μολονότι ἀπολογούμενος ὑπεστήριξεν, ὅτι διέθεσε τὰ ἀνωτέρω ποσὰ εἰς πτωχοὺς τῆς πόλεως ἀδεία τοῦ Μητροπολίτου Χρυσοστόμου. Αὐτὸς δὲ εἶναι τὸ θῆμα. Διὰ ποσὸν 71.000 10 μῆνες φυλάκισις. Διὰ 150.000 χρυσῶν λιρῶν καὶ 100 000 ὁ ἄλλος ποῖα ποινὴ ἀρμόζει; Ἀλλ' οἱ .. Ἅγιοι δὲν ἐκκαλοῦνται. Δύνανται εὐκόλως νὰ κατηγοροῦν τοὺς πεπτωκότας Παλτίας ὡς ἐκ μεταλλευτὰς, ἐν ᾧ οἱ ἀναστάντες νεοημερολογίται εἶναι ἄμωμοι. Θαυμαστὴ μεσεστρία αὐτῶν.

Ἄλλος Ἱερεὺς τῆς περιφέρειας Κορίνθου, μεταβὰς εἰς Ἀμερικὴν καὶ συλλέξας δολλάρια διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἱερέως Παπαρήγα καὶ τοῦ Παπαφλέσσα καὶ τοῦ Παπακουμπούρα καὶ ἄλλων ρασοφόρων τῆς ἀναστάσεως νεοημερολογιτικῆς Ἐκκλησίας, πυρπολῶν θέντων κατὰ τὴν Κατοχὴν (1940—41) καὶ τὸν ἀνταρτοκομμουνιστικὸν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος πόλεμον (1946—1951) ναῶν, ἐπιστρέψας εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ μολονότι, ὅτι ὁ μὲν Σπυρίδων εἶχε συλλέξει δι' ἑαυτὸν 100.000 χρ. λιρῶν, ὁ δὲ Ἀμβρόσιος 150 000 λιρῶν, κατεκράτησε καὶ οὗτος διὰ λυσμόν του τὰ συλλεγόμενα ἐξ ἐράων καὶ προεφυλακίσθη ἐνῶ οἱ ἄλλοι περιφέροντο ἐλεύθεροι.

Ὑποθέτομεν, ἐξαρκοῦσι ταῦτα, ἵνα βαθμολογηθῇ ἡ τιμιότης καὶ ἡ πενία τῶν ἐπισήμων τῆς *Κρατοῦσης* Ἐκκλησίας. Καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὅμως, ἐφθασεν ἡ χάρις μας. Ὁ ἐφημέριος τοῦ ὁρθοδόξου ναοῦ τοῦ Μοντρεάλ (Καναδᾶ), ἀξιοὶ 20 δολλάρια ἀπὸ κάθε ὁρθόδοξον οἰκογένειαν, διὰ νὰ τῆς ἐπιτρέπη νὰ ἐκκλησιασθῇ

καὶ διὰ νὰ τελέσῃ βάπτισιν ζητεῖ τεράστιον ποσόν. Αὐτὸς φαίνεται, ἔμαθε πολὺ καλῶς τὸ μάθημα... Ἀλλως τε διατὶ ἐξενητεύθη εἰς τὴν Ἀμερικὴν; Διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ χωρίον πτωχός; Τότε τί κάνομεν; Κατόπιν τούτου, λέγει ἡ εἰδησις, πολλοὶ ὁρθόδοξοι ἐκκλησιαζόμενοι εἰς τὸν Καθολικὸν ναὸν καὶ βαπτίζονται ἐκ τῶν κατὰ τὸ Καθολικὸν δόγμα. Αὐτὸ, νομίζομεν δὲν πολυσκοτίζει τὸν νεοημερολογιτὴν ρασοφόρον. Μήπως, ὅταν παρέλαβε τὴν ἐνορίαν, παρέλαβεν ἐπὶ ἀποδείξει καὶ τοὺς ὁρθοδόξους Χριστιανούς; Ὅσοι μείνουν.

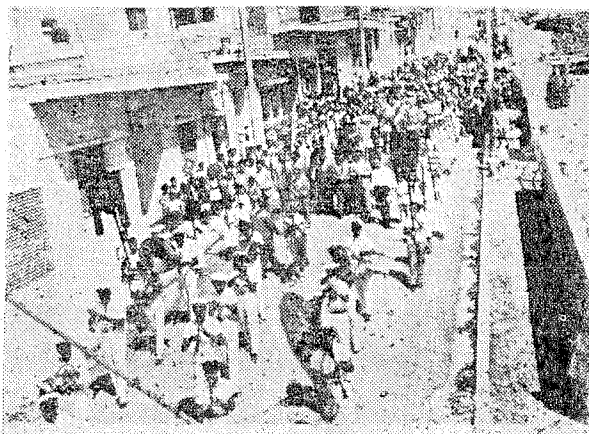
Ἅγιασμοὶ Θεάτρων—Θεατρικαὶ Παραστάσεις.

Προκειμένου νὰ ἀνοικοδομηθῇ ὁ ἐν Λαρίσῃ ἱερός τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης ναὸς ἐδόθη τὴν 3ην Ἰουνίου 1951, ἡμέραν Κυριακὴν θεατρικὴ παράστασις ἐν τῷ κινηματοθέατρῳ ΠΑΛΛΑΣ.

Ὡσαύτως εἰς Βλάστην Μακεδονίας ἐδόθη θεατρικὴ παράστασις διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγ. Μάρκου, ἐξ ἧς συνεκεντρώθη ποσὸν 3.000 δρχ. (Ἐφημερίς «Ἑλληνικὸς Βορρᾶς» 7)8)1958)

Ὅπισω, λοιπόν, εἰς τοὺς Πατέρας: Διότι οἱ Πατέρες συνέλεγον χρήματα ἀπὸ παραστάσεις θεάτρων καὶ ἁγιασμοὺς τοῦ ἐν Ἀθήναις θερινοῦ θεάτρου τοῦ ἐκλεκτοῦ κωμικοῦ Ἀποστόλου Ἀβδῆ, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου. (Ἐφημερίς «Ἐθνικὸς Κήρυξ» 14 4-1959).

Ὅπισω εἰς τοὺς Πατέρας, οἱ ὁποῖοι, χάριν τοῦ Μαμωνᾶ ἐκήδεον ἀθέους, ἀπίστους ἀλλοφίλους καὶ αἰρετικούς ἀντιχρίστους, τῇ εὐλογίᾳ Ἐπισκόπων, ὡς ἐκήδεε τὴν Ἀμερικανοεβραϊκὴν Εὐὰν Πάλμερ—Σικελιανὸν ὁ πολὺς ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἑλλάδος Σπυρίδων Βλάχος. (Βλέπε καυστικώτατον ἄρθρον ἐφημερίδος «Ἐθνικὸς Κήρυξ» 8-6--1952, ὅστις δὲν ἀνήκει εἰς τὴν ὁμά-

Μεγαλειώδης ὑπῆρξεν ἡ περιφορὰ τῆς ἁγίας Εἰκόνης τοῦ ἱ. Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου Πειραιῶς

τοιαύτην, καὶ μετὰ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τῆς Μόσχας. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μητροπολίτου Εὐλογίου, ἡ Ἐπαρχία του εἰς τὴν δυτικὴν Εὐρώπην, ὑπετάγη ἐκ δευτέρου εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην καὶ ἐν τῇ ὑποταγῇ του μένει μέχρι σήμερον.

Ὁ Μητροπολίτης Ἀμερικῆς Θεόφιλος, ἀφοῦ ἠνώθη μετὰ τὴν ἐν διασπορᾷ Ἐκκλησίαν κατὰ τὸ 1935, ἔμεινε ἠνωμένος μετὰ αὐτὴν ἐπὶ 11 ἔτη. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ δευτέρου Παγκοσμίου πολέμου (1946) καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Σοβιετικῆς προπαγάνδας, ἐχωρίσθη καὶ πάλιν ἀπὸ τὴν ἐν διασπορᾷ Ἐκκλησίαν καὶ ἀπὸ τότε, μένει ἀνεξάρτητος.

(Συνεχίζεται)

δα των ΠΕΠΤΩΚΟΤΩΝ. ἀλλ' εἶναι καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν ΑΝΕΣΤΗΚΟΤΩΝ, τῶν ΕΠΙΣΗΜΩΝ τῆς ΚΡΑΤΟΥΣΗΣ Ἐκκλησίας).

Ὅπισω εἰς τοὺς Πατέρας, οἱ ὅποιοι ἀνήρχοντο εἰς τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν καὶ ἔρριπτον τρισάγια καὶ ἐποιοῦν μνημόσυνα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς Εὐας Πάλμερ..

Ὅπισω εἰς τοὺς Πατέρας, οἱ ὅποιοι ἐκήδεον τὸν ἄθεον Νικόλαον Καζαντζάκη, ὕβριστὴν τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ἐνὶ λυσσῶδῶς διώκουσι τοὺς ὀρθοδόξους χριστιανούς. Ἀλλὰ τὸν ἀντίχριστον αὐτὸν λογοτέχνην καὶ συγγραφέα, ἤμοιψαν ὥς ἔπρεπε εὐλογημένοι χριστιανοὶ τῆς Κρήτης, ἐπισκεφθέντες νύκτωρ τὸ μνημεῖον του, καὶ ἀφοῦ ἔγραψαν ἐπὶ τῶν μαρμάρων ΠΙΣΑ ΣΤΑ ΚΟΚΚΑΛΑ ΣΟΥ, ἀνεχώρησαν ἀφέντες ἐπ' αὐτοῦ τό... νυκτερινὸν ἐπισκεπτήριόν των. Τὴν πρᾶξιν ταύτην ἐχαράκτηρισαν ἐφημερίδες τινὲς ὡς... βεβήλωσιν, ἐπειδὴ ἐβεβηλώθη ὁ βέβηλος!

Ὅπισω εἰς τοὺς Πατέρας. Ἐν Λαρίσῃ ἀπέρρηξε τὸ ζῆν ὁ φαρμακοποιὸς Ἀγαμέμνων Ἀστεριάδης, γνωστότατος Μασόνος, τὸν ὅποιον ἐκήδευσαν ἱερεῖς ἐκ τῆς παρατάξεως τῶν ΑΝΕΣΤΗΚΟΤΩΝ, μετὰ μουσικῆς κλπ. Ἠρωτήσαμεν τὴν ἐπομένην, ἓνα τῶν κηδευσάντων ρασοφόρων.

—Διατί λιβανίζετε καὶ κιθεύετε τοὺς ἐχθροὺς τῆς ὀρθοδοξίας Μασόνους;

—Δὲν τὸ ἐγνωρίζαμεν, ἀπήντησε.

Τὴν 40ὴν ἡμέραν, οἱ ἴδιοι, ἐποίησαν μεγαλοπρεπέστατον μνημόσυνον.... Χρειάζεται σχόλιον; Ὡς τὸ κάμῃ ὁ πολὺς Διευθυντὴς τοῦ ρηθέντος ἐντύπου, πατὴρ Χαράλαμπος Βασιλόπουλος, ὅστις κόπτεται ὑπὲρ τῶν πατρῶν καὶ διατυμπανίζει, ὅτι «πρέπει νὰ λέμε τὴν ἀλήθειαν».

Ὅπισω εἰς τοὺς Πατέρας Καὶ ἐντὸς τῶν βασιλικῶν ἀνακτόρων νὰ διατηροῦμεν τὸν Ἀρχιμανδρίτην Ἱερώνυμον Κοτσώνην, ὅστις μεταφράζει τὰ ὑβριστικὰ βιβλία τοῦ Πρωτεστάντου FULTON εἰς τὴν ἐλληνίδα γλῶσσαν καὶ φροντίζει νὰ πωληθῶσιν ὅλα τὰ μεταφρασθέντα. Ὁ ρασοφόρος οὗτος οὐ μόνον δὲν ἠλέγχθη διὰ τὰ προτεσταντικὰ του φρονήματα ἀλλὰ καὶ διωρίσθη Καθηγητὴς τῶν Ὀρθοσκευμάτων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης. Πάντως δὲν προήχθη ἀκόμη εἰς Δεσπότην, φέρεται, ὅμως ἐγγεγραμμένος εἰς τὸν πῖνακα τῶν ἐκλογίμων, διὰ τὰ φήγῃ ἄλλον τινὰ εὐσεβέστερον. Μόνον ὁ ἀτίθασος Καντιώτης δὲν κρίνεται ἄξιος, διότι ἐάν τῷ δοθῇ ποιμαντορικὴ ράβδος, θὰ ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. Καὶ διὰ τοῦτο ἄς φωνασκῇ, ὡς ἱεροκῆρυξ.

(Συνεχίζεται)

ΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΓΑΘΟΥ ΤΗΣ ΥΠΟΜΟΝΗΣ

Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Κυπριανοῦ Ἐπισκόπου Καρχιδόνος

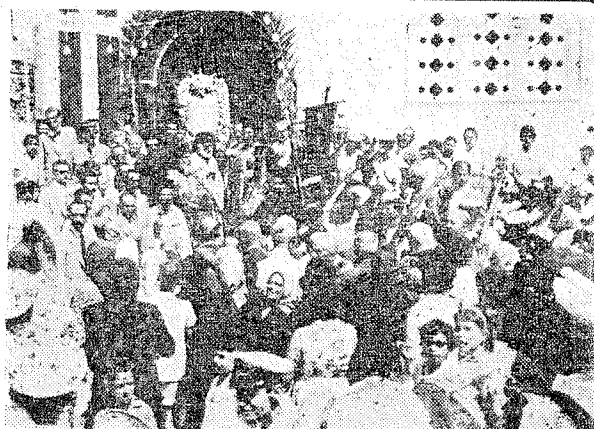
(Συνέχεια ἐκ τοῦ φύλλου 372)

Διὰ νὰ κατανοήσωμεν δὲ καλύτερον, προσφιλέστατοι ἀδελφοί, ὅτι ἡ ὑπομονὴ εἶναι θεῖον πρᾶγμα, καὶ ὅποιος εἶναι ἡπῖος καὶ καρτερικὸς καὶ πρᾶος, εἶναι μιμητὴς τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἐπειδὴ ὁ Κύριος εἰς τὸ Εὐαγγέλιόν Του διδὼν παραγγέλματα πρὸς σωτηρίαν καὶ ἀποταμιεύων θείας ἐντολὰς μᾶς διδάσκει. «ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη, ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν...καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεάζοντων ὑμᾶς καὶ διωκό των ὑμᾶς, ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ὅστις τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους. Ἐάν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶνα τὸ αὐτὸ ποιοῦσι; Καὶ ἐάν ἀσπάσησθε τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖται; οὐχὶ καὶ οἱ ἐθνικοὶ οὕτω ποιοῦσι; Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὥς περ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειος ἐστίν». (Ματθ. ε, 43—48). Τοιούτοτρόπως εἶπεν ὅτι γινόμεθα τέλειοι υἱοὶ τοῦ Θεοῦ καὶ μᾶς ἐδίδασκεν ὅτι ἀνακαινιζόμεθα μέ τὴν οὐράνιον γέννησιν, ἐάν ἐκδηλώνεται εἰς ἡμᾶς ἡ ὑπομονὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἐάν ἡ ὠραιότης ἡ ὅποια ἐσχάθη μετὰ τὴν ἀμαρτίαν τοῦ Ἀδάμ ἐπανέλθῃ πάλιν καὶ λάμψῃ εἰς τὰ ἔργα μας. Ἀλήθεια τί μεγάλη δόξα εἶναι νὰ ὁμοιάσῃ κανεὶς μετὰ τὸν Θεόν! Πόση εὐδαιμονία ὑπάρχει εἰς ἐκεῖνον ποῦ μετὰ τὴν ἀρετὴν του ἡμπορεῖ νὰ κερδίσῃ τοὺς θείους ἐπαίνους! (Συνεχίζεται)

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΑΡΜΕΝΑΚΗ

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ φιλανθρωπικοῦ Σωματείου «Παναγία ἡ Ὁδηγήτρια» ἐτελέσθη τὸ 40ῆήμερον μνημόσυνον τῆς ἀειμνήστου Παναγιώτας Ἀρμενάκη εἰς τὸν Ἱερ. Ναὸν Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος (Κυψέλη). Εἰς τὸ μνημόσυνον παρέστη τὸ Α.Σ. τοῦ ἀνωτέρω Σωματείου ὡς καὶ πλήθος κόσμου. Αἰωνία αὐτῆς ἡ μνήμη.

Ἡ Ἁγία εἰκὼν μετὰ τὸ εὐλαβὲς Ἱερατεῖον καὶ τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανοὺς ἔμπρὸς εἰς τὸν μεγαλοσχημὴ Ἱ. Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πειραιῶς

Σεχονότα και ΚΡΙΣΕΙΣ

ΣΥΣΤΑΤΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρὸς τοὺς
Εὐλαβεστάτους ἱερεῖς, μοναχοὺς
καὶ λαϊκοὺς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ, ὑπὸ τῆς
ἡμετέρας δὲ ἀρχιερατικῆς ἐλαχιστότητος εὐχὴ καὶ
εὐλογία.

Διὰ τῆς παρουσίας συστατικῆς ἐγκυκλίου σκο-
πὸν ἔχον νὰ καταστήσῃ ὑμῖν γνωστὸν τὴν ἔκδοσιν
σπουδαίου βιβλίου διαπραγματευομένου μετ' ἐξαι-
ρετικῆς γλαφυρότητος καὶ ἀγάπης τοὺς ἀγῶνας
τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς ἡμερολογιακῆς
καινοτομίας μέχρι σήμερον.

Τὸ ἔργον τοῦτο, ὥριμος καρπὸς ἀγάπης πρὸς
τὴν στρατευομένην Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ εἶναι
προῖόν τοῦ Θεολογικοῦ καλάμου τοῦ ἔλλογιμωτά-
του κ. Σταύρου Καραμήτσου, ὅστις σὺν Θεῷ ἐπέ-
τυχεν ν' ἀποδώσῃ τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν ἐποποιῶν
τῶν συγχρόνων ἐκκλησιαστικῶν ἀγῶνων τῶν ΓΟΧ.

Ὁ ζηλωτὴς—συγγραφεὺς, ὅστις εἶναι καὶ εἰς
ἐκ τῶν δραστηρίων πρωταγωνιστῶν τοῦ ἀγῶνος
ὑπὲρ τῶν Ἱ. Παραδόσεων, ἐπέτυχεν ἄθλον ἐξαι-
ρετικόν, τὴν ἐν ταυτῷ δηλονότι παρουσίαν τῶν
ἐκκλησιαστικῶν συνεπειῶν τοῦ ἐροτολογικοῦ σχί-
σματος, καὶ τὴν ἄδρᾶν ἐξιστόρησιν τῶν πολυαιμά-
κτων ἀγῶνων ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τοῦ νῦν.

Εἰς τὰς σελ. δας τοῦ ὀγκώδους βιβλίου του
παρελαμβάνει ἅπαν τὸ ἱστορικὸν ὕλικόν, μὲ πλήρη
στοιχεῖα προσόδων τε καὶ περιστατικῶν, μὲ πλεί-
στας φωτογραφίας καὶ ἔγγραφα τὰ ὅποια συμμε-
τρικῶς ἀνασυνθέτουν τοὺς ἀγῶνάς τῆς καθ' ἡμᾶς
Ἐκκλησίας.

Ἐπειδὴ θεωροῦ ὅτι ἡ διάδοσις τοῦ σπουδαίου
τούτου πονήματος πολλὰ ἔχει νὰ ὠφελήσῃ τὸν ἱε-
ρὸν ἡμῶν ὄχλον παρέχον τὴν πρὸς δόξαν Θεοῦ
ἡθικὴν ἱκανοποίησιν πάντων ἡμῶν τῶν ἀγωνιστῶν
καὶ συνάμα διαλύον τὴν σύγχυσιν, ἥτις διπάρχει
εἰς τοὺς ὑπεναντίους, περὶ τοῦ ἐροτολογικοῦ σχί-
σματος σ ν ν ι σ τ ὠ ἔ ν θ ἔ ρ μ ω ς τὴν ἀπόκτη-
σιν καὶ διάδοσιν τούτου ἐκ τῆς ὁποίας μόνον
πνευματικαὶ ὠφέλειαι θὰ προκύψωσι.

Βέβαιος ὅτι ὁ πολυχρόνος μόχθος τοῦ συγ-
γραφέως ὠθουμένου εἰς τὸ ἔργον του ἐκ καθαροῦ
καὶ μόνον ζήλου πρὸς τὴν χειμαζομένην Ὁρθοδο-
ξίαν θὰ τύχῃ ὑφ' ὑμῶν τῆς ἀρμοζούσης αὐτῷ
ὑποδοχῆς.

Διατελῶ

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν

† Ὁ Ταλαντίου ΑΚΑΚΙΟΣ

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Τὴν 24/9/61 (Π.Η.) ἡμέραν Σάββατον ἐορτάζει καὶ
πανηγυρίζει τὸ ἱερόν Ἐσχαστῆριον Παναγία ἡ Μυρ-
τιδιώτισσα Ἀνὸς Ἡλιουπόλεως Ἀθηνῶν.

Ἀφ' ἐσπέρας θὰ ψαλῇ μέγας Ἑσπερινὸς τὴν δ' ἐπο-
μένην ἡ θεία λειτουργία κατὰ τὴν Μοναστηριακὴν τάξιν.

Συγκοινωνία: Λεωφορεῖα Ἁγίας Μαρίας ἀπὸ ὁδὸν
Ρήγα Φεραίου (Ἀκαδημία). Μία στάσις πρὸ τοῦ τέματός.

Διευκρινίσεις

Ἐπειδὴ ἀδελφοὶ τινὲς τῆς Μακεδονίας ἐρωτοῦν πε-
ρὶ τῆς θέσεως τοῦ ἱερομονάχου Χαλαμπόπου Φοντιστῆ,
πληροφοροῦμεν αὐτοὺς ὅτι ὁ ἐν λόγῳ ἱερομόναχος ἀπο-
κατεστάθη πλήρως ἀναγνωσθείσης αὐτῷ συγχρητ. καὶ
εὐχῆς ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως ἐν ὥρᾳ λειτουργίας.

Οὐδέμια συνεπῶς ἐπιφυλάξεις περὶ τούτου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Ἐνωσις τῶν Νέων Γ.Ο.Χ. καλεῖ ἅπαντα τὰ
μέλη αὐτῆς εἰς πανηγυρικὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς
Νέας περιόδου, τὴν 1ην Ὀκτωβρίου (ν.ῆ.).

Τὴν ἐναρξιν θὰ λαμπρύνῃ διὰ τῆς παρουσίας τῆς ἡ
Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ.κ. Ἀνάκιος.

Ἡ συγκέντρωσις τῶν μελῶν θὰ λάβῃ χώραν τὴν
11ην π.μ. εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ὁργανώσεως Ε.Ν.Γ.Ο.Χ.
Ἑλλάδος ὁδὸς Κάνιγγος ἀρ. 32.

Ὁ πρόεδρος
Στυλιανὸς Οἰκονόμου

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Ἰσαὰκ Ραπτόπουλος

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΚΩΝ)ΝΟΣ Χ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑΚΟΣ

Ὁ θάνατος εἶναι ἡ πλέον ὀδυνηρὰ δοκιμασία, τὴν
ὅποιαν ὑφίσταται ὁ ἐπιζῶν ἄνθρωπος. Ἀλλ' ὑπάρχον
θάνατοι, ἡ πικρία τῶν ὁποίων σπαράσσει ἀνυπέρβλητα
τὴν καρδίαν ὧν ὅσοι ἐγνωρίσαν καὶ ἠγάπησαν τὸν ἀπελ-
θόντα. Ὁ Κων)νος Χ. Κωνσταντίνος, γόνος εὐσεβοῦς
οἰκογενείας, ἀνετράφη εἰς θερμὴν χριστιανικὴν ἀτμόσφαιραν
οὕτως, ὥστε νὰ ἀποτελῇ ἀδάμαντα ἀρετῆς καὶ φρονή-
σεως. Ἐσπούδασε ἱατρικὴν εἰς Ἑνωμέναν Πολιτείαν Ἀ-
μερικῆς καὶ ἀκολούθως ἤρchiσε λαμπρὰν σταδιοδρομίαν
χειρουργοῦ. Ὅλα αὐτὰ εἰς τὴν χουσίην ἡλικίαν τῶν 32
μόλις ἐτῶν. Ἀλλ' «οὐκ οἶδατε τὴν ὥραν οὐδὲ τὴν ἡμέ-
ραν» καὶ ὁ μικρὸς θάνατος ἀνέκοψε τὰ περὰ τοῦ νεα-
ροῦ χριστιανοῦ καὶ ἐπιστήμονος. Ἡ ἐπ' αὐτῷ ἵνα μὴ ἡ κα-
κία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ ἡ δόλος ἀπατήσῃ τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ.

Ἡ οἰκογένεια τοῦ κ. Κλεομένους καὶ Βασιλικῆς Πυ-
ριάλλα, φιλοστόργων θεῶν τοῦ τεθνεώτος, κατέθεσεν
εἰς μνήμην του δοχ. 500 εἰς τὸ φιланθρωπικὸν Σωματεῖον
«Παναγία ἡ Ὁδηγήτρια», τοῦ ὁποῦ τοῦ Δ. Συμβούλιον
καὶ τὰ μέλη ἐκφράζουν βαθύτατα καὶ εἰλικρινῆ συλλυπη-
τήρια πρὸς τοὺς τεθλιμμένους γονεῖς καὶ εὐχονται τὴν ἐξ
ὑψους θεῖαν παρηγορίαν.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΦΙΝΤΙΡΙΚΟΥ

Πρὸ ἡμερῶν ἀπεδήμησεν εἰς Κύριον, ὅπως αἰφνι-
δίως καὶ εἰς νεωτάτην ἡλικίαν ἡ εὐλεβεστάτη Γεωργία
Φιντιρίκου, φιλόστοργος μήτηρ τοῦ τέως προέδρου τῆς
Ἐνώσεως Νέων Γ.Ο.Χ., Κοσμᾶ Φιντιρίκου. Ὁ αἰφνίδιος
θάνατός της, βυθίσας εἰς ἀπερίγραπτον ὀδύνην τὴν οἰκο-
γενείαν της, προεκάλεσε εἰς ὅλους μας βαθύτατην λύπην.

Εὐχόμεθα ὁλοψύχως ὅπως ὁ Κύριος τάξῃ αὐτὴν ἐν
χώρῳ δικαίων.

Μόλις ἐξεδόθη

Η ΑΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΚΗΡΟΥ ΤΗΣ ΓΕΣΘΗΜΑΝΗ

ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΡΑΜΗΤΣΟΥ - ΓΑΜΒΡΟΥΛΙΑ

Ὁγκώδης τόμος 360 σελίδων. Περιλαμβάνει:

- 1) Περίληψιν παλ)κοῦ ζητήματος.
- 2) Περίοδον μεγάλων διωγμῶν καὶ θέσιν πολιτι-
κῶν καὶ θερησκευτικῶν ἀρχῶν ἐναντι τούτου.
- 3) Λευκὴν βίβλον ὡς τὴν ἀφηγοῦνται οἱ παθόντες.

Τιμὴ δραχ. 60.

Παραγγεῖλαι: Ἱερομ. Πανάρετον Πετρίδην, Κάνι-
γγος 32 Ἀθήνας.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ ἀδελφοὶ συνδρομη-
ταί τῆς «Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας» ὅπως ἀποστεί-
λουν τὰς ὀφειλομένας συνδρομὰς των, καθ' ὅτι
αὐταὶ καὶ μόνον ἀποτελοῦν τὸν κύριον οἰκονομι-
κὸν πόρον διὰ τὴν ἔκδοσιν καὶ κυκλοφορίαν τοῦ
ἐπισήμου ὁργάνου τῆς κινήσεώς μας.

Ἐκ τῶν Γραφείων